

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Confessionis Avgvstinianae, Et Avgvstanae

Hänlin, Georg

Friburgi Helvetiorum, 1592

VD16 H 131

Articvlvs 14 De Ordine Ecclesiastico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29407

ARTICVLVS XIV.

DE ORDINE ECCLESIASTICO.

Constat Conclusionē unica, quæ tradit; *neminem debere in Ecclesia publicè docere, aut Sacramenta administrare, nisi sit rite vocatus.* Quæ etiam verissima est. At dum illi hodie hanc vocationem ad Magistratum Civilem & politicum potius, quàm Episcopos transferunt, quàm bellè cum Augustino cōveniant, & cōsentiant; ex sequētib; locis liquet.

August. Epist. 225. Tom. 2. colum. 872. B.

Ego autem post primos eorum clamores, cū eis dixissem de illo (Piniano) invito non ordinando, quæ iam promissione detinerer, atque adiecissem, quòd si mea fide violata illum haberem Presbyterum, me Episcopum non haberent, ad nostra subsellia, relicta turba, redieram. Tū illi aliquantulum inopinata mea responsione cunctati atq; turbati, velut flamma vento paululū pressa, deinde cœperunt multò ardentius excitari, existimantes fieri posse, ut vel mihi extorqueretur, illud nō servare promissum, vel me tenente promissi fidem, ab alio Episcopo ordinaretur.

Possidonius in vita Augustini cap. 4. Tom. 1. col. 862. B.

Eum ergo (Augustinum) tenuerunt, & ut in talibus cōsuetum est, Episcopo ordinandum intulerunt.

De Episcopis; quòd non nisi ab Episcopis ordinari possint & debeant, ex eodē Augustino multò evidentius est in Breviculo collationum cum Donatistis, collatione tertiæ diei, cap. 5. Tomo 7. colum. 584. C.

Habet Ecclesiæ Catholicæ consuetudo, ut nō Numidiæ, sed propinquiores Episcopi, Episcopum Ecclesiæ Carthaginis ordinēt, sicut nec Romanæ Ecclesiæ ordinat aliquis Episcopus Metropolitānus, sed de proximo Ostiensis Episcopus, &c.

Testimonium appositum hīc à Pappo, rogo Lector ut cum Thesi conferat, si quæ nihil cum Thesi commune habere viderit,

K 3 mecum

mecum istius hominis miretur consuetudinem. Præterea visum est monere, 1. sicut alibi, ita & hîc plurima præterijisse Pappum, & Confessionis architectos, quæ ponit Augustinus: Talia sunt, quòd Ordines plures ponit Augustinus Adversarijs; quòd ordinationē sacram inter Sacramēta refert: quòd Episcopos à Presbyteris discernit. 2. hanc Conclusionem ab ipsis adversarijs nō observari, qui calicem suum sæpenumerò per puros Laicos porrigi populo jubent, aliaq; multa in hac etiam re faciunt & docent cōtra Augustinum, ut album non sit tam dissimile nigro, quàm doctrina Lutheranorum doctrinæ Augustini.

ARTICVLVS XV.

DE RITIBVS ECCLESIASTICIS.

Rima Conclusio Pappi, asserens; *Ritus illos servandos esse, qui sine peccato servari possunt, & prosunt ad tranquillitatem, & bonum ordinem in Ecclesia; sicut certa ferie, festa & similia*, nostra est. Notat tamē Lector, Augustini testimonia, à Pappo allata, nō eò valere, ut illi ritus servantur, qui sine peccato servari possunt; sed in genere, in ritibus, de quibus nihil certi statuit Scriptura Divina, morem populi Dei, vel instituta majorum pro lege tenēda esse, ut disertè Testimonium Secundum habet.

Secunda Conclusio, quæ est; *De talibus rebus tamen admonentur homines, nè conscientia onerentur, tanquam talis cultus ad salutem necessarius sit*: loquitur vel de ritibus universalibus per totam, & universam Ecclesiam usurpatis, vel de particularibus, iisque vel præceptis, vel liberis, & in arbitrio cuiusvis relictis. Iterum, quando eos necessarios negat ad salutem, vel sensus est, illos ex se non esse necessarios ad salutem; vel sine salutis periculo à quovis, quantumvis præcepti sint, prætermitti & præteriri posse. Quòd si itaq; Conclusio loquatur de ritibus universalibus, & eos sine salutis periculo negligi à quovis posse, statuat; cōtra Augustinum expressè est, qui (ut ipse Pappus citat in Testimonio II. pro hac Cōclusionē) Epistol. n. 8. ad Ianuarium cap. 5. col. 558. d. & 559. a.